

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hónapra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. itélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1-ső szám.
 I. EMELET
 hová a lap szellemi részét, illető minden közlemény intézendő.

Kéziratok vissza nem adatnak.

Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek 15

Frázisok.

Pécs, 1895. július 29

(*) Szorgalmas hirlapolvasók, a kik az olvasottak fölött gondolkodni is szoktak, lehetetlen hogy azt a véleményt ne kockáztatták volna meg egyszer-mászor, hogy bizony az a magyar zurnalisztika — majdnem kivétel nélkül — csupa frázis, elkezdve a vezércikktől egész a legutolsó 60 krajcáros hirdetésig.

A vezércikkhez, jó Pulszky Ferenc szerint, a ki minden páros napokon ír egy magyar és német vezércikket, nem kell egyéb, mint csak egy szem mag, a többi, mit hozzáadunk, lehet polyva is, a fő, hogy kiadja a kellő hosszúságot sorokban; mert csak így adja meg a „Pesti Hirlap“ a 20, a „Neues Pester Journal“ a 8 frtokat ugyanazon cikkért. Tudvalevőleg ez a két lap Pulszkytól egy napon mindig ugyanazokat a cikkeket hozza. Az eredeti a magyar, a fordítás a német. Azért olcsóbb az utóbbi.

Tárcáiróink, riportereink rendszerint patronokkal dolgoznak. Hisz az események ugys ismétlődnek többször egy évben, tehát újra minek azt megírni, elég ha a neveket, vagy a színhelyt felszereljük. A mit el lehetne mondani 4—5 sorban, abból hasábos tudósítás gyártatik, a kis eseményt felfújják nagygyá, csak hogy meglegyen a szenzáció, a mi fő.

Ezért a szenzációért aztán feláldozzuk azt a szép magyarnyelvet, a mit bőven meg kell „spékelni“ francia, német, vagy más nyelvű szólamokkal, hogy kitűnjék, hány nyelvet nem tudunk, mert idézeteink oly rossz helyen alkalmazvák, hogy a tanult olvasó csak megmosolyogja. Ilyen szenzációs eseményhez aztán a „szósz“-on kívül néha egy kis görögtűz is kell, a mi leginkább szemem szedett frázisokból kerül ki.

Hát még aztán az a sok jelző, ezeknek a tulzó fokon is tul való fokozása mind csak arra való, hogy az össze-vissza élvezett szellemi tápláléktól megcsömörlött „nyájas olvasó“ figyelmét már a cimben megszerezzük. Így pl. szerencsétlenség, nagy szerencsétlenség, óriási szerencsétlenség, borzasztó szerencsétlenség, idegrázó szerencsétlenség; és így tovább.

Tagadhatlan, hogy a magyar hiriapirodalom az alkotmányosnak nevezett időszak alatt nagy haladást tett, értve alatta a mennyiséget, a gyorsaságot; de nem ám a minőséget. Tekintsük bár a legjobbnak elismert magyar lapot, biz' a minőség ott is nagyon silány a mennyiséghez képest. Van abban a lapban minden: politika, szépirodalom, kacsa, ugorka, törvényszék, ugynevezett „has hírek“, töltelék a közgazdaság és tanügy köréből, messzemenő ollózások Amerikából vagy Khnából, csak egyet nem látunk, egyet nem találunk: a tiszta, tős gyökeres, magyar zamatu magyar nyelvet. Gallicizmusokkal, germanizmusokkal van tele a mai hirlapi irály; a hivatalos izü „azon, ezen“, vagy a „miszerint“; a Bánffy kaptafára huzott sok „-tatik, -tetik“ és még sok száz merénylet a magyaros szójárás, a magyaros gondolkodás ellen.

De hát ki ennek az oka, hogy mi vizet prédikálunk és mégis bort iszunk, — vagyis elkövetjük napról-napra ugyanazokat a hibákat, a mit nyugodt perceinkben magunk is elítélünk? Korántsem a közönség, ámbár neki is jó része van benne, mert tölünk gyors munkát kíván; hanem igenis az az irányzat, a melyet onnan felülről szabályoznak.

A politikai sikerek érdekében államférfiaink előtt semmi se szent. Hisz az elnyomatás korszakában, Bach és Schmerling alatt, még nem volt annyira elrontva a magyar nyelv. Vegyünk csak elő bár egyet is abból a korszakból származó nyomtatványokból, sőt a helytartóságoknak magyar fordításai minta-szerű nyelvérzékkel készültek. Manap, elkezdve a hivatalos törvény-kiadásoktól, kormányrendeletektől, le egészen a népiszkolai olvasó könyvekig, oly rontott magyarsággal találkozunk, hogy ezen nem csak Szarvas Gábor, hanem évek óta külföldön élő hazánkfiak is meglepődnek.

Nekünk, a kik benne élünk, magunk is vele és általa vétkezünk, fel se tűnik; mert megszoktuk. De a ki figyelemmel kíséri a politikai és társadalmi vonatkozású mozgalmak és események összetartozását, egymásra hatását, az be fogja látni, el fogja ismerni, hogy Magyarországon mindenütt és mindenben a frázi-

sokuralkodnak. Frázisok szerint csoportosulnak az emberek, egyik klerikális, másik liberális, harmadik Ugronista, negyedik szociálista, ötödik nihilista és így tovább.

Pedig hát ezek a jelszavaknak nevezett frázisok, légbuborékok, olyan tartalom nélkül való semmiségek, akár csak a kegyelmes miniszter urnak a kérvényezőknak adott egyforma válasza: „Meg fogom vizsgálni az ügyet és amennyiben lehetséges lesz, teljesíteni fogom kívánságát!“ Igy tör utat magának a frázis mindentüvé, általános udvariassági, bevett szokássá vált a frázisokkal való dobálozás; ugyan hogy kívánhatná tehát valaki, hogy mi a közönség izlése ellenére írjunk, vagy eltérjünk a sablontól.

Az ugynevezett egész emberek faja ma kiveszőben van. Alapos, tárgyismerő ember, a ki a mit tud, azt másokkal közölni is tudja, ritkán akad. Igy aztán csupa felületes, külszinre, lát-szatra dolgozó, jobbára tartalom nélkül való emberek ragadták magukhoz a hirlapirói tollat, kik itélnek elevenek és holtak felett, sokszor maguk sem tudják, hogy miért, talán azért, hogy a lap teljék.

A semmittevés szájhősei nagyon jól tudják leplezni gyenge oldalukat, fogyatékoságukat, és hogy ha nem akad számukra elegendő mag, ugy előveszik a pelyvát, és azzal töltik meg a lapot. De hát jól teszik, az ő közönségük az ilyent szereti, bolondok volnának, ha másképp cselekednének.

A közönség és a hirlapiró egymást nevelik. Univerzális zsenik ritkán adódnak, és éppen azért annak a gyors tollu munkásnak, ki a napok krónikáját soha nem lankadó erővel rója egybe, a közönség jóakaratu támogatására van szüksége. Hisz utóvégre egyik ehhez, másik ahhoz ért, a vélemény, a jó tanács pedig mindig figyelembe veendő a közügy munkása által, a kinek soha sem szabad idegesnek lennie, bárhonnét kapja a kritikát.

De oly messzire nem akarunk menni, hogy arról értekezzünk, hogy milyennek kell hát lenni egy jó ujságnak, egy jó ujságirónak? Mi csak rámutattunk egy nagy közös hibánkra, mely nemcsak a miénk, hirlapiróké, de édes mindnyájunké.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Valamennyi gyöngye . . .

Valamennyi gyöngye van a világnak,
 Mind od'adnám ennek a kis leánynak;
 Odaadnám, hogyha engem
 Igaz szívvél szeretne,
 Szerellemmel, édes csókkal
 Hőkeblére ölelne.

Igaz gyöngynek rengeteg pénz az ára,
 Mégse bajt a szegény legény szavára;
 Azt mondja, hogy tenger gyöngye
 Soha nem kell ő neki,
 Hisz' babája ugys olyan
 Tengermélyen szereti.

Nem kérdelem én . . .

Nem kérdelem én, gazdag vagy-e,
 Hány ezer hold a magadé?
 Hány ménesed, hány gulyád van
 Selyemfűves zöld határban,
 Verőfűnyes délibábos pusztaságban?

Ha csókolom oper-ajkad,
 Az ezer hold elmaradhat;
 Nem bánom a gulya ménesét,
 Akárhol is legelészhet,
 Hisz' a világ, egész világ az enyém lett.

Balog István.

Délibáb.

— Kalandok, kalandok! ti vagytok legjobb szórakozásaim . . . Mit csinálhatnék nélkületek . . . Hahaha! . . . S ha elgondolom, hogy mindesekről a papa nem tud semmit . . . Csak az kellene még, hogy tudjon, tán kitagadna, vagy legalább is kezembe adná az ekeszarvát. „Nesze, szánta, vess, aztán egyél, mint én cselekedtem!“ . . . még most is fülemben csengnek e zord szavak. Az kellene csak! . . . Szánta, vess . . . ép hozzám illenék ez a nomád élet . . . Majd még én is szántok, arra való az apus, hisz megszokta már . . . s azért vagyok én, hogy apám eltartson . . . Ha nem születtem volna, ugy sem tarthatna el. Kár volna ennek a szőke arcznak ott kinn az égő nap melegén megbarlunia . . . Akkor tán nem is szeretnének a lányok . . . pedig most szeretnek ám . . . akár csak báró Czinegét . . .

Apuska, nem hiába küldtél fel ide, nagyot fog koppanni a szived — vagy tán az én fejem — ha megtudod, mi lett fiadból. S mi más, mint akartad. Felküldtél, hogy tanuljak, legyen belőlem ur . . . én eljöttem . . . nem tanultam s mégis ur vagyok. Csak ne volna annyi adósságom . . . No de se baj! Van a papának a zsebében egy kis csingilingi . . . majd kvittek leszünk . . . Elmondom neki, hogy a lányokra sok pénz kellett . . . Kissé sokba kerültek, de nem baj . . . Néha elég hozzájuk kis futás vagy ugrás is . . . Ha szerettem, az anyós kiáltni akart . . . én megértettem s aztán megugrottam. Ha

nem szerettem, a leány a Dunába akarta magát ölni . . . kifogták és én nem ugrottam meg. Ha kedvesemet meg akartam csókolni . . . tenyerébe ütöktem . . . Nem értettem, de azért megugrottam . . . Ha a kegyetlen apa elé léptem, hogy megkérjem a leánya kezét . . . nem akartam, de azért csak ugrottam . . . azaz, hogy az igazat valljam meg: kidobtak. De azért csak fel új kalandra! . . . Kaland az élet is. Ugrással kezdődik.

Fél óra mulva ott van a belvárosi főutcán . . . szaladgál erre-arra . . . megállapodik, körül néz . . . ismét tovább megy . . . ismét megáll . . . végre egy lefüggönyzött ablakkal szemben leül egy padra. Az arca ég a pirtól . . . izgatottan néz az ablakra. — Már három napja, hogy láttam, aszóta csak nem feledtél tán el. El is tudna feledni!? . . . hahaha . . . teljes lehetetlenség . . . elfeledni egy ily kalandot.

Tán pihen most . . . nem csoda, hisz három óra van . . . jól esik a délutáni pihenés . . . Van is ám meleg, akár csak a maturán. Ismét fölkel, leporolja félcipőjét és feltűri nadrágját, mely alól piros harisnya látszik ki . . . Botját jobb kesébe véve taszigálja előre-hátra, balkezeiben kestyűre emlékeztető romokat tart . . . Nagy hévvel kezd el járkalni, lábait kapkodja, mint a tisztli ló, mikor táncol.

Az utról az ablak alá megy s az alatt kezd el-étálni, miközben egy ismeretes dalt füttyörés. — Ha most nem néz ki, akkor ugy is elfeledtél! — sóhajt fel nagy szomoruan. Tovább halad az előbbi modorban.

Éppen azért igyekeztünk leszokni a frázisokról és keressük a tartalmat, a mely egyszerű külsőben, foltozás nélkül sokkal kedvesebb, mint az üres bombaszt, melyen folt hátán folt — annyi a sok frázis.

Hírek.

Pécs, 1895. július hó 29

— **(A kir. ítélőtábla elnöke)** — mint halljuk, — a közel napokban elhagyja Gasteint, hol Erdélyi igazságügyminiszterrel együtt időzött s néhány napra Pécsre jön. Asztán szabadságidejének többi hátralevő részét részben Budapesten, részben Somogy megyében fogja tölteni.

— **(Kitüntetett pécsi iparosok)**. A folyó évi június 1-én megnyílt, s már-már befejezést ért berlini műipar kiállítás városunkra is hozott babért, a mennyiben három derék magyar iparos: Csukás Zoltán, Benczeleitner József és Winter Károly művészileg kiállított árucikkeikért méltó kitüntetésben részesültek. Mindhármán ezüst érdemjelet, s nagy kiállítási aranyérmét nyertek, mely igazán elismerése az érdemnek. Megmutatták iparosaink, hogy a távol idegenben, Berlinben is ki vívják maguknak a dicsőséget. Gratulálunk mi is a törekvő polgártársainknak.

— **(A Biedermann család gyásza)**. A szülői és moszói Biedermann-családot, mely kiterjedt rokonsággal bír Magyarországon, gyász érte. Mint ugyanis Bécsből jelentik: szombaton Biedermann Erzsébet asszony rövid szenvedés után meghalt. A megboldogultat három leánygyermek siratja, a kik közül az egyik Fejérváry Géza báróné, a másik Puiseux márkiné, a harmadik pedig Brüsszel báróné, Biedermann Róbert a spanyol konzul unokaöccse az elhunyt matrónának, a kit penzingsi nyaralójában ért utól a halál.

— **(A pécsi kath. legényegylet)** sikerült szavazati és táncestélyt rendezett tegnap kerti helyiségében. A mulatság bár a délutáni órákban megkezdődött, de a közönség java része csak este felé jött, mikor már a perzselő hőség némileg szünni kezdett. A kerti helyiség lámpiónokkal kivilágítva egy kis tündérkerthess volt hasonló, melyből a tündérek — szebbnél-szebb leánykák — sem hiányoztak. Majd beállott az est, s megkezdődtek a szavazatok. A többek között Szönyegh Terka szavazata vonta magára hallgatóság érdeklődését, ki oly érzéssel, oly rutinnal adta elő szépen betanult monológját, hogy megéltézték s megtapsolták a kis dillétánsót. Alig hangzottak el a szavazatok, rágyújtott Kórodi Károly egy jó nótára, s folyt a tánc a késő éjjeli órákig.

— **(Mohács város költségvetése)**. Mohács nagyközség előjárósága összeállította a jövő év költségvetését, mely szerint a bevételek 62.053 frt 09 krt, a kiadások 73.043 frt 71 krt tesznek ki; e szerint a fedezendő hiány 10.990 frt 12 krra rug.

— **(A Balaton átúszása)**. A nemzetközi távú verseny tegnap folyt le Balaton-Füred és Siófok közt. A verseny délelőtt tíz órakor kezdődött szép időben, de hullámos vízben. A versenyzők külföldiek és magyarok, Balaton-Füreden tíz óra harminc perckor ugrottak a vízbe. Az uszókat számos csónak és yacht kísérte. — Az óriási, több mint három mértföld széles pályán, a külföldiek sorra

kimerültek és abban hagyták az uszást. A verseny zók közt Székrenyessy Kálmán vezetett, a ki már évekket ezelőtt is átúszta a Balatont. Székrenyessy, a kit felváltva öt magyar uszó kísérte, este 7 óra 5 perckor érte el a siófoki partot, tehát 8 óra 35 perc alatt uszta át a Balatont. A győztest Siófokon tengerparti tömeg várta és lelkesen megélvezte.

— **(Esküvők)**. Hamerli Imre pécsi keztyűgyáros ma reggel vezette oltárhoz Novi Andor bécsi udvari cukrász leányát, Saroltát. Auber Gyula kereskedő ma esküdtött örök hűséget özv. Matros Jánosné született Hamerli Izabellának. — Kovács Antal rendőrbiztos örök hűséget esküdtött özv. Hoffmann Jánosné pécsi lakosnőnek.

— **(Váratlan halál)**. Schissler Nándor 50 éves cipész mester, ki régebb idő óta szivbajban szenvedett, úgy hogy a betegsegélyző egyesület tagjái sem vették fel, az elmúlt éjjel fél 12 órakor a korcsmából hazatér, lefeküdt, s ma reggel, midőn családja felkelt, a még tegnap teljesen egészséges családapát halva találták.

— **(Vesztettség)**. Táviratilag értesített Pécs szab. kir. város törvényhatósága a földművelésügyi minisztérium részéről, hogy városunkból s vidékéről Sziléziába a szarvasmarha, juh, kecske bevitele rög-tön beszüntetessék.

— **(Halálozás)**. Fábrián Jánosné szül. Kressz Borbála f. évi július hó 28-án hosszas szenvedés után élte 71. évében megszűnt élni. Temetése f. hó 30-án délután 5 órakor fog megtartatni a Vörösmarthy-utca 5. számú házból. Az engesztelő szent mise áldozat pedig f. hó 31-én reggeli 10 órakor fog a várbeli plebánia templomban megtartatni.

— **(Az árunyilatkozatok humora)**. Kereskedői körökben jól ismerik azokat az 5 kros bélyeggel ellátott árunyilatkozatokat, melyeket minden külföldről, vagy Ausztriából érkezett küldemény után ki kell állítani a címzettnek, a ki a rovatokat 100 frt bírság terhe alatt tartozik lelkiismeretesen kitölteni. Így kívánja ezt az áru-statisztika. A napokban egyik helybeli kereskedő egy hordó olajat kapott Triestből, ennél fogva az árunyilatkozat megfelelő rovatába beírta, hogy a küldemény tartalma: Olaj. Mily nagy volt azonban kereskedőnk meglepetése, midőn a vasuti állomáson megtagadták a több métermássára rugó küldemény kiadását azért, mert az árunyilatkozaton nem volt feltüntetve, hogy milyen olaj? Mivel a kereskedő se számlát, se levelet nem kapott a triestzi cégtől, melyből lelkiismeretesen meg volna állapítható, hogy milyen az olaj, vajjon táblaolaj, gépolaj vagy halzsír? — a kereskedő nem tehetett egyebet, mint ott hagyta áruját a vasuti állomáson és mindaddig ott fogja hagyni, míg nem tudja megállapítani, hogy milyen olaj van benne. A kereskedők bosszantására feltalált eme szekatura bizonyára csak azért van, hogy a kamarák felírjanak a miniszternek ez ellen az abszurditásig vitt intézkedés ellen, a mit korántsem célozhatott a törvény.

— **(A borra való áldozata)**. Az új dombovári vasuti állomáson egy pár krajcár miatt lett szerencsétlenné Friedrich János vasuti szolga. Friedrich ugyanis — mint levelezőnk írja — egy fiatal ember táskáját tette fel a kupéba, a kitől mindössze három krajcár borra valót kapott ezért. A vonat már megindult, midőn a vasuti szolga még mindig a kocsi felhágóján állott s veszekedett e miatt a fiatal urral. Négy öt percnél távolra lehetett már a vonat az állomástól, midőn Friedrich leugrott a felhágóról, de

De mindegy... ha megraboltak szarától... azért betöltöd hivatásodat... Tudom, hogy ő küldött hozzám... tudom, hogy szeret... Meg kell látnom őt... közelednem kell hozzá, s ha be nem bocsátnak is, berontok... Rajta hát!...

A kapuhoz megy és cseppet. Nem jó senki. Ujra még jobban cseppet s veri botjával a kaput...

A kapu zárja csikordul s kilép egy inas. — Itthon a kisasszony? ... Azaz természetes, hogy itthon van... Bocsásson be hozzá.

— Lehetetlen kérem. — A világon semmi sem lehetetlen. — Bocsásson be! ... — Kérem... — Nem kérem, hanem takarodjék utamból... — Uram rendőrt hívok. — Hiába hív, azok alusznak nyáron. Én így is bejutok. Be kell mennem a kisasszonyhoz. Beszél-nem kell vele. Bocsásson... — Úram, ne erőszakoskodjék... — Ne ingerelj. — A kisasszony nem fogadhat most el senkit...

— Engem elfogad. — Ön sem kivétel. — Vajjon miért nem? Tán a kisasszony alszik még? — Már talán felébredt, sőt, ha jól tudom, már fürdik is... Balatonfüreden.

oly szerencsétlenül csuszott meg, hogy a vonat kerekai alá került. A kerekék a szegény ember mindkét lábát elmetstették, úgy, hogy haldokolva vitték a kórházba.

— **(Mérgezés gombával)**. Kémes községben majdnem két ember élete esett áldozatul a mérges gombának. Két drótos tót ugyanis a szomszéd községben jól begombázott, s itt kitört rajtuk a betegség, mert mérges gombát ettek. Jó szerencse, hogy a körorvos idekint volt s orvososság hiányában vizet itatott velük. Sohasem tapasztaltam — jegyzi meg levelezőnk — a Kneipp kurának oly sikeres hatását. Az egyik már valamivel jobban van, azonban a másik még rosszul érzi magát. Megfogadták, hogy sohasem esznek többet gombát. Különben még mindig rosszul vannak, mert a pálinka sem izlik nekik.

— **(Budapestre rándulóknak)**. illetve zongoravásárlóknak különös figyelmébe ajánljuk a Keresztély-féle minta zongoratermeket Budapesten, Váci körút 21. sz. alatt (Ipar udvar) a hol körülbelül 100 drb. egy saját gyártmányu valamint a külföld leghíresebb zongorái és pianinói tartanak raktáron. A legkitűnőbb kiszolgálásról minden vásárló biztosított, és az írásbeli szavatosság oda szól, hogy minden eladott hangszer 30 napi kipróbálás után ha az bármily néven nevezendő okból nem tetszenék 30 frt. veszteség mellett legott visszavéteik. Fenti cég bejegyzett lévén, minden vásárló teljes megnyugvással fordulhat hozzá.

— **(Szigfrid a hős lovag Vaiszlón)**. Tarara bumm bumm... Tudtára adatik mindenkinek, hogy máma, július 28-án Vaiszlón a nagyvendéglőben nagyszerű, gyönyörű színi előadás fog tartatni. Színpadra kerül „Szigfrid a hős lovag“, avagy is a „Büntelen Genováva“ soha nem látott szép szindarab. Helyárak I. hely 30 kr. második és utolsó hely 20 kr. A n. é. közönség becses pártfogásáért eszedezik Lőrinc Winkler színigazgató. S lón olyan előadás, hogy sirt még a csecsemő is. A ki ezt hallotta, mikor Vaiszlón kidobolták, meggyőződhetett róla, hogy halad a világ gőzerővel.

— **(Veszedelmes csizmadiaság)**. Hejh, az elkecseregett Borbély István, míg sérényen szurkolta a fonalat s bővítette a kaptafával a csizmákat, de sokszor el is kántálta azt a nótát, hogy:

Boldogtalan az az anya,
Kinek fia csizmadia.

Mert nem igen volt megelégedve a sorsával Borbély István, nyugalmasabb, gondatlanabb életet akart volna, de hát hiába! A sok-sok csirizelés közepette — mint a regényekben írják — végre egészen elfáult a szíve. Tegnapelőtt összeveszett a gazdájával s mérhetetlen keservében lelővéssel fenyegette azt. Ez azonban csak fenyegetés maradt, de azért a rendőrség jónak látta oltalmába venni Borbély Istvánt, kitől, ha most azt kérdeznék: miért boldogtalan az az anya, kinek fia csizmadia? — hát e kérdésre alighanem így adná meg a választ:

Mert nem tudni mely órába
Jön a rendőrség markába.

— **(Hentesek a sertésvágóhid ellen)**. Pécs város hatósága az ujjonnan létesítendő közbiztonsági hid mellett tudvalevőleg sertés vágóhidat is akar létesíteni, a mi az itteni kivitelre dolgozó nagyobb hentes iparosokat annál a kényszerrel fogva, hogy a jövőben csakis az új sertésvágóhidon szurhatnák le sertéseiket, nemcsak tetemesen megkárosítaná, de a virágzó zsirkivitel, mely Magyarországon ugyszólván éppen Pécsről a legnagyobb, alaposan tönkretenné. E tárgyban a pécsi ipartestület ma délután ülést tartott és a következő szakvéleményt adták a városi tanácsnak felszólítására:

„Mindenek előtt elismerjük és teljesen méltányoljuk a tek. tanácsnak azt a törekvését, mely szerint a köztisztviselési és egészségügyi tekintetben rendkívüli fontosságú közbiztonsági hid létesítése; — ennek keresztülvitele — a megszáros és szűrt hentes-iparra nézve nem is jár semmi nehézséggel, mert a szarvasmarha, borjú, birka és süldő feldolgozása — a leülés- és felbontással már befejeztetvén, — igen egyszerű.

Amde másként áll ez a sertést ölt hentes-iparral. Általánosan tudva van, miként mi, pécsi hentes-iparosok, nehéz, kővér sertéseket öltünk; már pedig az ily anyagnak leült és megtisztított állapotban, feldolgozás végett való hazaszállítatását a mellett, hogy az iparosnak e célra kocsit és lovat kellene tartania és így kiadásait tetemesen növelni, — mely indokolatlan költséget a szerényebb vagyoni körülmények közt levő hentes iparos társaink ki sem bírnák, — még azonfelül és főképp az a körülmény teszi lehetetlenné, hogy az ilyként meghurcolt hús és zsir könnyen romlandó voltánál fogva minőségben még télen is szenvedne, a nyári időszak alatt pedig éppen élvezhetetlenné válnék annyira, hogy például a ma leült sertés hús már másnap megromlott állapotban kerülne eladásra, természetesen a közegészség rovására. Ezt a módot tehát feltétlenül eljuttatandónak tartjuk.

Az a terv pedig, hogy a leült sertések egy létesítendő közös csarnokban dolgoztatnának fel, tel-

— Ah! mi ez?!

Meglepetten néz az ablakra. Mintha a függöny csipkái közül valami fénylenék... Igen, ezek az ő szemei.

— Mégis észrevett... nem feledett el, szeret! Mint ragyognak szemei...

Hah meggyulladok... Örömprevesse jár fel a alá...

— Kinyitott ablakán át mily illatos lég áramlik ide... elkábulok... Még ily bódító hatást sohasem tett rám a virágillat... Érzem jelenlétedet... Ott vagy... mert különben nem rajonganék... Látlak... ott... a függöny mögött rejtőzik piros ajkad, melynek mézéből rabolni fogok...

Ott rejtezik karcu derekad, melyet majd átka-rolnak karjaim... Jőjj... oh... jőjj ki hát!... vagy én megyek hozzád.

Felhevült arccal... remegő tagokkal kezd sétálni az ablak alatt.

— Mi az? ... kiált örömmel... Róza... igen... róza... A mennyből esett ide... az én mennyeimből. Angyal kebléről jutott a föld porába... de én felvettem onnét... Szegény, ártatlan róza... most látom csak... Barbár kezek lépétek szaradat s itt hagytak árván, mint az ellőtllábu katonát... Hah! Csak tudnám, ki előszött meg... est ő ejtő ki ablakán, hogy felvegyem... de valami hencogó megelőszött s megfosztotta szarától.

Hah! csak kerülne előmbé...! Lesszurnám, le-olnám, mint a legyet... Nem tudok lőni, vivni, de megtanulnék...

jesen egyértelmű volna ennek a virágzó iparágak teljes tönkretételével; mert a ki csak egy házi díszítő-életet látott s tudja, hogy ahhoz mekkora tér és mindennemű eszközök szükségeltettek, még halvány fogalmommal sem bírhat arról, hogy mekkora csarnok volna szükséges ahhoz, hogy körülbelül 30—40 hentes egyszerre eszközölhetné öléseit; de másrészt maga az iparos jelen nem lehetvén, képzelhető-e, hogy ily módon vagyonát egy nyílt és közös csarnokban a segédzemélyzetre bizza? — Az ily közös csarnokban való együttes ölést tehát lehetetlennek, kivihetetlennek tartjuk.

Hátra volna még az a terv, hogy minden hentes részére külön műhely, konyha, pince és egy segedszoba építtetnék. Ez oly óriási költségbe kerülne, a mely sehogy sem állana arányban az elért eredménnyel. Mert mindamellett sem volna elkerülve a feldolgozott sertésusnak elszállítatásával járó költség, a mely hurcolás még azonfelül a minőség rovására is esnék.

Az elmondottakat megtoldhatjuk még azzal is, hogy arra az esetre, ha a tervezet szerint a hentes iparosok a közbülső hidakra volnának szorítva, munkás személyzetüket is szaporítaniok kellene. Mert a míg ma a hentes a sertést saját házában, személyes felügyelete és közreműködésével leöli, feldolgozza és ezt az ugyanott levő üzletében áruba is bocsáthatja, addig a tervbe vett mód szerint munkaerejét megosztani volna kénytelen.

Az az ellenvetés, hogy a jelenleg fennálló rendszer mellett nem ellenőrizhető kellőképp az, hogy a hentesek csupán egészséges sertéseket, ölnék-e? — szintén nem állhat meg; mert hiszen tudvalevő dolog, hogy mi inkább zeirra dolgozván, kizárólag kővér sertéseket ölnék, a miből pedig önként következik, hogy azok egészségesek. Mert hiszen a beteg állat meg sem hizik; de különben szerény nézetünk szerint ugy a vásár, mint a szállásokban levő sertésállomány egészségi állapota a városi állatorvos által minden nehézség nélkül ellenőrizhető.

Nem ajánlhatjuk eléggé becses figyelmébe végre még azt a körülményt, hogy a pécsi hentes-ipar ez idő szerint a hazában a főváros után a második helyet foglalja el, és mint ilyen, nemzetgazdasági szempontból is kiváló figyelemben részesítendő. Meggyőződhetik erről a tek. tanács, ha betekint a pécsi keresk. és iparkamara évi jelentésébe, melyből kitűnik az, hogy az 1892. évben a pécsi vasúti állomáson feladott 8000 mm. zeirnemű 400,000 frton felüli értékben; de másrészt városunk közönségének nyújt megbecsülhetetlen előnyöket, a mennyiben a helyi hentes árak állandóan 4—12 krral különként olcsóbbak, mint az ugyanilyen viszonyok közt élő más házi városok hasonló termékei. Mely körülmény a pécsi hentes ipart minden esetre a fejlődöttség oly magas fokán állónak mutatja be, a mely számára az országban a második helyet biztosítja.

Amde, tek. tanács, a célba vett intézkedéssel e polcra csakhamar le fog szorítottatni; mert az azzal járó nagy költségeket iparosaink ki nem bírván, egymásután fognak üzleteikkel felhagyni és ennek következtében az eddig számos iparosnak keresetét és megélhetését nyújtó emez iparág egyes pénzemberek által monopolizáltatván, a nagy közönség a reá nézve áldásos verseny előnyeitől elesik.

Ha már most tekintetbe vesszük azt, hogy a belvárosban ez idő szerint már ugy sincsenek élő üzleteink és azok kizárólag a külvárosokban vannak; és e helyeken a kellő felügyelet gyakorlása mellett oly rendet és tisztaságot lehet fenntartani, hogy az a közegészséget semmiképpen sem veszélyeztetheti; sőt miután nem idegenkedünk e tekintetben fokozatosan oly nagyobb költséggel járó átalakításoktól sem, melyek által üzleteinket a legcélszerűbben rendezhetjük be. Egyébként utalhatunk más nagy városokra is, a hol a hentes iparosok a közbülsőhidak kötelező igénybevételeitől mindenütt kivételnek. Valóban nem látjuk tehát helyén valónak, hogy éppen csak mi legyünk azok, a kik a közbülsőhidra szorítottatnak.

Ugyanazért, a midőn nézeteinket a fentiekben elmondani bátrak vagyunk, tisztelettel felkérjük egyszerűsággal, hogy e virágzó iparág tönkretételére célzó ama tervet, hogy a hentes iparosok a közbülsőhidra szorítottassanak, eljeteeni és eme, bennünket létérdekeinkben sujtó fáradságos és költséges kényszerhelyzettől megóvni méltóztassék.

Ehhez nem kell bővebb kommentár. Azt hisszük, a tanács „tanulmányozó” tagjai eléggé belesznek győzve e szakvélemény által, hogy a pécsi henteseknek igazság adassék.

— (A **Harkányi Anna-bál.**) Tegnap este tartották meg Harkányban a szokásos Anna-bált. Pécs, Siklós és az egész környék intelligenciája összegyűlt ez alkalommal s még a legrégibb fűrdővendégek sem emlékeznek hasonlóan sikerült idénybálra. Még az utolsó francia négyest is negyven pár táncolta s a reggel világa is még együtt találta Terpsichore hivat. A megye legtöbb szép asszonya és leánya összegyűltek és bizonyára kellemes emlékeket szereztek.

Mikor Olga néni haragszik.

A báróné szobájából hirtelen cseppet hallatszik, a szolgálattelvő komorna idegesen lép be. Oh! Ó méltósága a baronessa ma megint haragszik! jele a mérgesen megrázott cseppet, melynek lármája az egész nyaralót felveri nyugalmából...

Hogy is ne.

Ó méltósága a mai postával rossz híreket kapott. Ez az átkozott posta ide csak mindig veszedelmet hoz. A napokban — Fenyvessy ur behívót kapott az eszedtől hat heti gyakorlatra, ezt is a posta hozta; mikor Olgácska, Fenyvessy ur menyasszonya, ezt a hírt meghallotta, akkor is oly haragos volt ő méltósága, s ezt a haragot csak a cselédség érzi meg: a türelmetlen baronessa fésülés közben rákiáltoz „jaj ne huzza annyira a hajamat!” az inas épen ügyetlen, a parádés kocsis meg számár, mert nem tud ugy hajítani, hogy a baronessnek tetszenék; a szakács is megkapja a magáét, kiüzeni neki ő méltósága, hogy tanuljon meg — főzni.

De ez még mind semmi. A baronessa nővérének kis gyermekei, a kis angyalarcu Margitka, s a bátor, a csacska kis Árpád ilyenkor nem kapnak a nénitől cukrot, ilyenkor nem jár nekik „puszi”, — mert hát a néni haragszik.

Ma megint a postáról kapott levelet, azt írja neki a vőlegénye, hogy a gyakorlat nagyon kifárasztja, sokat kell lovagolnia egész napokon keresztül és kifacimatotta a lábát.

Ah, az ő kedves vőlegényének baja van, az ő kedves Kornélja beteg.

Szegény, szegény Kornél!

Ki lett adva a rendelet: — a tornyos szoba Kornél urnak berendezendő, a kocsi késszen tartandó — megyünk!

A míg így az utazásra lázas gyorsasággal folytat az előkészületek, egy táviratot hoztak, melyben Kornél ur igéri, hogy még ma megérkezik.

Gyorsan, gyorsan felkészülni, mert elhozzák haza őt.

Kornél ur egyet nem tudott imádotjtával, azt, hogy a baleset nem éppen most, hanem 8—10 nappal előbb történt vele, s hogy ő most már félig meddig meggyógyult.

Mily nagy volt tehát a várakozó menyasszony meglepetése, mikor Kornélt nyugágy helyett, éppen csak egy botra támaszkodva látja megjelenni.

Hiszen Kornél, magának semmi baja! — fogadj a előbicegő vőlegényt.

— Na édesem, azt még majd csak egy hét múlva mondhatom, orvosom egyelőre nyugalmat ajánl.

Azzal a nála megszokott könnyedséggel helyet foglalt egy kerti gyeppadon, poros egyenruhájáról a port kissé levervén, a kíváncsi baronessnek elmondotta, hogyan is történt a baleset?

Társalgásuk alatt körülte csoportosultak a baronessa édes atyja, nővére, a kis angyalarcu Margitka, a csacska kis Árpád, ki Olga néniét mosolyogni látván, mondogatta: kapunk cukrot, nem haragszik a néni!

— Ej, ej, édes Olgám, maga ma haragudott is, ugyan kire, ki volt az a szerencsés? — kérdé Kornél.

— Édes Kornél, ezek a cselédek...

— Ugy-e, azok a cselédek bosszantották?

— Óh én tudom miért volt oly haragos a néni, csacsogá a kis Árpád.

— Ugyan miért?

— Mert Kornél bácsi leesett a lóról!

— Köszönöm Olga, te is haragudtál érte, hidd el, én is mérges voltam, bosszankodtam magamra.

— Ugy-e Kornél bácsi, most már nem megy el tőlünk többé? ... Ne menjen el, mert akkor Olga néni nem lesz haragos, meg aztán én meg a Margitka kapunk mindig cukrot!

— Örömtelt kebellem, mosolyogva haligatták a kis gyermek csacsogását, ki öntudatlanul közelebbre hozza a sziveket s vallomására készíti az ajkakat.

— Kérdesd meg kis fiam Olga néniét és a nagyatyát, mit gondol?

— Azt gondoljuk — vevé fel a szót Olga, hogy ne menj el már többé, hisz alig vártam, hogy megjőjj!

Azzal vőlegénye keblére hajtá piruló aroát s a piruló Kornél egy forró csókban fejezte ki választát, hogy marad.

net elén a szabadság gyászfátyolos szobrát vittek. A zászlókon többnyire ilyen feliratok voltak: „Eljen a lelkiismereti szabadság!” „Le a papi uralommal!” „A klerus! a templomba való!” Beszéltek, hogy a király nem fogja szentesíteni a javaslatot. A rend nem zavartatott meg.

— **Rokkant katonák katasztrófája.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Yokohamához közel — mint egy kábel-sürgöny jelenti — 400 rokkant katonát szállító vonatot a tengerparton a vihar ketté szakított. A gőzmozdony és tizenegy waggon a tengerbe hullott. 140 ember meghalt.

— **Egy nagykövet halála.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Konstantinápolyból jelentik, hogy ott Catalani nagykövet tegnap hirtelen meghalt.

— **Elmaradt entrevue.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A „Kölnische Zeitung” jelenti, hogy Goluchowsky külügyminiszter utazása Aussébe azért maradt el, mert Hohenlohe herceg kancellár a hegyek közt vadászaton volt és nem lehetett a látogatásról értesíteni.

— **A pécsi jogakadémia küldöttsége a miniszter előtt.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A pécsi jogakadémia tanári karának küldöttsége ma délelőtt tisztelgett Bánffy b. és Wlassich Gyula minisztereknél, hogy a pécsi püspöki jogakadémia jövőjének biztosítását kérje tőlük. A küldöttség szónoka előadta, hogy az intézet néhány ezer forint subvenció következtében, a melyet a pécsi püspök adományoz és ad évről-évre az akadémia fentartásához, egészen felekezeti jellegűvé alakult át. Trefort, volt kultuszminiszter még a tanárok megerősítésének jogáról is lemondott és így az intézet teljesen a pécsi püspök kezébe került, a ki a tanári karnak még az állami segély kieszközlését sem engedte meg. A tanári kar ily körülmények között a kormányelnökhöz és a kultuszminiszterhez fordul gyors segedelemért. A miniszterek a küldöttséget szívesen fogadták, és megígérték, hogy az ügyet tanulmányozni fogják.

— **Zichy gróf expedíciója.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Moszkvából jelentik, hogy Zichy Jenő gróf expedíciója Ázsiából jövet ma oda érkezett, a hol augusztus 2 ig maradt. Innét tovább utaznak Sz. Pétervárra, a hol aug. 15-éig maradnak. Az expedíció tagjai Varsón és Krakkón keresztül utaznak Budapestre.

— **Megzavart katonai temetés Egyiptomban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Kairóban mult vasárnap egy angol katonai temetése alkalmával az egyik ottani városrész lakói kövekkel dobálták a temetési menetben résztvevő angol katonai csapatot és némi távolságról fűtytel kísérték azt. A rendőrség több embert letartóztatott. Az egyiptomi kormánytanács az angol képviselő panaszára foglalkozott az ügygel, melyet a kairói kormányzó valószínűleg oly módon fog elintézni, hogy levélben sajnálkozásának ad kifejezést a történt kellemetlen incidens fölött s a kinyomozandó tettesek saigoru megbüntetését helyezi kiállításba.

— **Gyárégés Athenben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Athenben a nagy szövőgyárban tűz keletkezett, mely az egész épületet elhamvasztotta. A tűz a szállító telepen ütött ki és oly rohamosan terjedt tovább, hogy az oltási kísérletek teljesen megheiusultak. A kár 1,430.000 frankra rug, melynek alig egy negyedrésze van biztosítás által fedezve. A gyár elpusztulása folytán több mint 300 munkás vesztette el keresetét.

Művészet, irodalom.

A „Magyar lányok” című képes szépirodalmi hetilap, melyet Tutsek Anna szerkeszt, a most megjelent 32. számban folytatja Kemechey Jenő „Magyarország nagyasszonyai” című érdekes történeti ciklusát, közöl továbbá elbeszéléseket és cikkeket Tábori Róbertnélől, Sas Edétől, Mátrai Pirokától és Szabóné Illéssy Pirokától. Gyönyörű a Móra István „Méh meg pille” című verse. A ki látni óhajtja a számot, annak kívánatára ingyen megküldi mutatónba a kiadóhivatal.

TÁVIRATOK.

— **Tüntetés a klerikális kormány ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Brüsszelbe tegnap mintegy 100.000 ember érkezett száznál több külön vonaton az ország minden részéből, hogy tüntessen a klerikális iskola-törvény ellen. A kormány fegyverre szólította az egész helyőrséget, A tüntető menet szép rendben haladva több óráig vonult el az utcákon. A me-

„Uj idők.” A névkultuszunk soha sem voltunk barátai, de a mely szépirodalmi vállalat annyi kiváló írótól egyszerre közöl maradandó becsü dolgokat, az valóban megérdemli a legteljesebb elismerést. Ilyen lap az Uj Idők, a melyben most egyidejűleg Mikszáth Kálmántól, Bródy Sándortól és Herczeg Ferentől folynak hosszabb elbeszélések. A legközelebb megjelent 32. számban van azonkívül gyönyörű költemény Szabolcska Mihálytól, kedves novella Vasakó Elemértől, számos érdekes apróság és aktualitás. A képek közül kiemeljük Neogrady Antalnak „Szomszédok” című hangulatteljes rajzát és Pataky László sikerült skizsét, mely Jókait otthonában mutatja be.

Lepitőlapadonos
SZAUTTER GUSZTÁV

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

A társulat csak rövid ideig fog Pécsen tartózkodni.
A legjobb szabadon idomított és lovaglópáripár.

Olaszországi nagy sport-circus

Igazgató: CORRADINI FERENCZ Turinból.

Pécsen felállítva a buza-téren.

Ma kedden, 1895. július 30-án

NAGY

sport-előadás

tartatik, fényes, válogatott és felette mulattató műsorral.
este 8 órai kezdettel.

Ma itt másodszor adatik a

léghajó-ló

a legnagyobb cirkuszi attrakció: szám és több ujdonság.

Saját 15 emberből álló zenekar.

Helyárak: Zártszék (számozott hely) 1 frt. — I. hely 70 kr., — II. hely 40 kr., — Karzat 20 kr. — Tíz éven aluli gyermekek és katonák örmestertől lefelé: Zártszék 60 kr. I. hely 40 kr. II. hely 25 kr. Karzat 15 kr.

Jegyek előre válthatók a TAUSZ-féle nagy dohány-tözsében. — Bérlet- vagy családjegyek (minden előadáshoz érvényesek) 12 darab zártszék 10 frt., 1-ső hely 7 frt., 2-ik hely 4 frt., szintén Tausz dohány nagytözséjében kapható.

Nagyérdemű közönség! Pécs város és vidéke n. é. közönségének a művészet iránti pártolását is merve, minél számosabb látogatásért esedezik teljes tisztelettel

Thaler Ede,
titkár.

Corradini Ferencz,
igazgató.

13919. sz.
tkvi. 1895.

Árverési hirdetmény.

A sádsi kir. járásbíróóság mint telekvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv ügyvéd pécsi lakos végrehajtónak Kovács Mária férj. Szivesonác Márkóné kökényi lakos végrehajtást szenvedő ellen 30 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő Kökény község határában fekvő a kökényi 157. sz. betétben felvett I. 1—30 soroz., 1/3 teleknek, és legelő illetőségnek 1/13 részére 187 frt. a 159. sz. betétben felvett I. 1—2 soroz. 209/2. hrsz. 9 sz. házra, udvarra, 210 haz. kertre a végreh. törv. 156. §-a pontja értelmében egészben 186 frt. és a + 1 soroz. 209/1. hrsz. udvarra ugyanez alapon egészen 90 frt. kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebbmegjelölt ingatlanok **az 1895. évi szeptember hó 3. d. e. 10 órákor Kökény községben a bíró lakásán** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10 százalékát vagyis 18 frt és 70 kr, 18 frt 60 kr, és 9 frtot. készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen 1895. évi június hó 19. napján.

A kir. törvényszék tkkvi hatósága.

Bogyay Pongrácz
kir. törvénzéki bíró.

888. szám.

1895.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróóság 14316. számú végzése által Wéndiss József végrehajtató javára Réder Károly ellen 216 frt 80 kr. tőke, ennek 1894. ik év január hó 1. napjától számítható 6% kamatai és eddig összesen 34 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 890 frtra becsült butor, házi felszerelés és szövetekből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 15218. sz. kiküldés rendelés végzés folytán a helyszínen, vagyis **Pécsen, Mór-u. 5. leendő eszközlésére 1895-ik év augusztus hó 1. napjának délután 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozik ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsen, 1895-ik évi július hó 19. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó.

2439. sz.

tkvi 1895.

Árverési hirdetmény!

A sádsi kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Szautter Gusztáv végrehajtónak, Schneider Antal végrehajtást szenvedő elleni 1016 frt tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a sádsi kir. járásbíróóság területén levő, Egerszeg határában fekvő, az egerszegi 42 sz. tjkvben foglalt I. a., a 633/a. hrsz. 39. sz. malombáz, mint felül-épitmény és a földék haszonélvezetére 822 frt ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi augusztus hó 21. napján d. e. 10 órákor Egerszegen, a bírói lakban** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 82 forint 20 krajczárt készpénzben, vagy az 1881. évi november 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sásdon 1895. évi június hó 5. napján.

A kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság.

Warga Jenő
kir. aljárásbíró.

13691. sz.

tkvi 1895.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Ferenczy Istvánné született Jäger Ilka végrehajtónak, Rovács János és neje Burger Zsófia végrehajtást szenvedő ellen 3500 frt tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Hásságy község határában fekvő, a hásságyi 614. sz. tjkvben felvett I. 22. sz. kertre és a 23. sz. házra, malomra, udvarra, mint kisházos birtokra 1337 forint becsárban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok **az 1895. évi szeptember hó 14-én d. e. 10 órákor Hásságy község bíró házában** megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 133 frt 70 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. é. nov. 1. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek, a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, 1895. évi június hó 15. napján. A kir. törvényszék tkvi hatósága.

Vodicska Ferencz
kir. törvénzéki albiró.

Hirdetések jutányos áron vállaltatnak el.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)